

ಅಮ್ಮಲು

■ ಸ. ರಘುನಾಥ

ಸೂರ್ಯ ಹೂಬಿಸಿಲನ್ನು ಇಳೆಗಿಳಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿಮುಗಿಲುಗಳು ಆನೆಗಳ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಆಗಸವನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅರೆ ಹೆಂಚು, ಅರೆ ಕಾಚಿಹುಲ್ಲು ಹೊದೆಸಿದ್ದ ಮನೆಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಮ್ಮಲು, ಇದೇನು ಬೆಳಗಿನ ಮಳೆಯೋಗವೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ಆ ಮೋಡಗಳ ಸಂದುಗಳ ಮೂಲಕ ಬಿಸಿಲ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ನುಸುಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ಅವುಗಳ ಅಡ್ಡಿ ತನಗೊಂದು ಲೆಕ್ಕವೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಈ ಆಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಮ್ಮಲು, ಒಳಗೆ ಮಕ್ಕರಿಯಡಿಯ ಕೋಳಿ ಕೊಕ್ಕರುಗುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಬಂದ ಮುನಿಮಲ್ಲಿ, 'ಎಲ್ಲಕೂ ಕೂಲಿಕ ಹೊಂಡೋ ಹೊತ್ತಾದ್ರೂ ನಿಂಗಾದಂಗಿಲ್ಲಲ್ಲೇ' ಎಂದಳು. 'ಯಾಕಾಗದು? ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟಕ ಕುಂತದೆ. ಅದಿಟ್ಟುದೇ ಹೊಂಡೋದೆ' ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕೋಳಿ ಕೊಕ್ಕರುಗುಟ್ಟಿತು. ಒಳಹೋಗಿ ಮಕ್ಕರಿ ಎತ್ತಿದಳು. ಕೋಳಿ ಕೊಕ್ಕರು ಕೊಕ್ಕರು ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಹೊರಗೋಡಿತು. ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ರಾಗಿಬಾನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಮೇಲೆರಡು ಓಟ ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ಪೇರಿಸಿದಳು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ, ಬಾಗಿಲ ಮೇಲಿನ ಸೂರಿನಡಿ ಬೀಗದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ 'ಹೊಂಡಿನ್ನು' ಅಂದಳು.

'ಯಾಕ್ಲೇ, ನಿನ್ನ ಗಣಸು ಮೊಟ್ಟಿನ ಎತ್ತಿ ಮಡಗಾಕಿಲ್ಲಾ?' ಎಂದಳು ಮುನಿಮಲ್ಲಿ. 'ಮಡಗದೆ ಇರ್ತಾನಾ ಹೊಟ್ಟಲಿ? ಅಪ್ಪ ಕಣು ತೆಪ್ಪಿ ಮಡುಗೋದೇ ನನ್ನಕೊಂದು ಕೆಲ್ಲ' ಎಂದು ಅಮ್ಮಲು ಚಿಂತೆಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು. 'ನಿನ್ನ ಗಣಸಾದ್ರೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನ ನುಂಗ್ರಾನ. ನನ್ನ ಗಣಸವನ್ನಲ್ಲಾ, ಆಹಾ ಏನಂತಿ ಮಾರಾಯ್ತಿ? ಮೊಟ್ಟೆಕೋಳಿನೇ ಮಾಯ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಇದಕೇನಂತಿ?' ಅಂದಳು ಮುನಿಮಲ್ಲಿ. 'ಅನ್ನಾಕೇನದೆ ತಗಿ. ಇದನೇ ಪಡ್ಡೆಂಡು ಬಂದೋರು ನಾವು' ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಗಾಳಿಗೆರಚಿದಳು ಅಮ್ಮಲು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತಾದರೆ ಸಿಡುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ವೇಗ ತರುತ್ತಲೇ 'ನನ್ನ ಕೂಸು ವ್ಯಾನು ಇನ್ನೊಲಕ ಹಾಕಂತದೆ. ಈ ವರ್ಸ ಪ್ಯಾಸಂತಾದ್ರೆ ಎಂಟುನೇ ಕಳಾಸು. ಆಗ

ವ್ಯಾನಿನ್ನೊಲಕ ಹಾಕಾಣಂತಿದ್ದೀನಿ ಮುನಿ. ಈಗ ಕೋಳಿ ಮಡುಗುತಿರೊ ಮಟ್ಟಿಗುಳ ಮರಿ ಮಾಡುಸಿದರೆ ಆ ದಿನಕ ಬಾಡು ಕಟಿಗಂಡು ಬೆಳಕೋತಾವೆ. ಅವುನ ಮಾರಿ, ಸಾಲ್ಪಿದ್ದೆ ಸಾಲನಾದ್ರೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾನಿಸುಕೋಲಕ ಸೇರಿಸಾಣ ಅಂತ' ಅಮ್ಮಲು ಹೇಳಿದಳು. 'ನನ್ನ ಕೂಸೂ ಹಂಗೇ ಅಂತದೆ. ಗತಿಲ್ಲೋರುಕ ಗೌರವೆಂಟು ಇನ್ನೊಲು ಅಂತಾಡ್ಕೊಳೋರ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸಾಕಾಗೋಗದೆ. ಅದೇನಾದ್ರೂ ಆಗ್ನಿ, ನಾನೂ ಸೇರಿಸಿಬುಡೋಳೆ. ನಿಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕಾಣೆ ಅಮ್ಮಲು. ನಂದು ಗಂಡು. ವಳ್ಳೇ ಸದುವು (ಒಳ್ಳೆಯ ಓದು) ಬ್ಯಾಡವಾ ಅದಕೆ? ನಂ ಗಣಸುರುಕ ಕಿವಿಗುಳೇ ಇಲ್ಲಂಗಾಗದೆ. ಯಾವ ದೇವುರಕ ಹೇಳಂಬೂದು?' ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಮನದ ಮಾತಾಡಿದಳು ಮುನಿಮಲ್ಲಿ. ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರ ಕಾಲುಗಳು ನಿರಿಗೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತ ಬಿರಬಿರ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾವನಾದರು ಚಿತ್ರಕಾರ ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಚಿಮ್ಮು ನೆರಿಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸದೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕವಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಬಣ್ಣಿಸದಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಯಾರು ಯಾರಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಒಳನೋವುಗಳಿಗೆ ಮಾತು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. 'ನಮ್ಮ ಗಣಸು ಲೀಡರು ಆಗೋದಾಗಿ ರಾಗ ತೆಗೆದವನೆ ಕಣಮ್ನಿ. ಲೀಡರು ಆಗೋದಕೆ ಲಿಬ್ಬಿಗುಳು (ಹೆಚ್ಚು ಹಣ) ಮಡಿಕಂಡವಾ? ತಿಕದ ಮ್ಯಾಲೆ ಒಂದೊಳ್ಳೆ ನಿಕ್ಕರು ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ತೋನು. ಇರೋ ಒಂದೆತ್ತೆ ನೆಲಾನ್ನ ಮಾರೋ ಇಸಾರ (ವಿಚಾರ) ಮಡಿಕಂಡಿದ್ದಂಗದೆ, ಬುಟ್ಟೇನಾ, ಬುಡೋಳೇನಾ ನಾನು? ರಾತ್ರಿ ಏನಂದ್ನು ಅಂತಿ? ಲೀಡುರಾಗಿ ನಿನಕ ಕುರಿಗುಳೇನು ಆನೆ ತಂದುಕೊಡ್ತೀನಿ ಪಡುಸಾ (ಹೆಣ್ಣೆ). ಮಗೀನ ಬೆಂಗುಳೂರಾಗಿ ಮಡಗಿ ಓದುಸ್ತೀನಿ ಅಂದುನು. ನಂಬೂದ್ನುಂಟೇನೆ ಪಕ್ಕಾಗೆ ಮನಿಕ್ಕೊಂಡ ಗಣಸು ಆಡೋ ಮಾತ್ರೆ? ಸಾಲುಡ್ಡ ಮರುಳಾಗೋಡ್ಡೆ ನಾಯೇನು ಮಾರಮ್ಮನಕ ಬುಟ್ಟು ಕುರೀನಾ? ಅದಾಗೋದಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಕಾಲಾಗೆ ಅಂದಿನಿ. ಇನ್ನಾ ಏನೇನೋ ಅಂದುನು. ಬಿಲ್ಕುಲ್ ಆಗೂಡ್ಡ ಅಂದುಬುಟ್ಟೆ. ಒಳಿಗೋಳಿಗೇ ಏನೋ ಮಾಡ್ತಾನಂಬೂ ಡವುಟು ಕಣಮ್ನಿ.

